

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamátiók a kiadóhivatalhoz
(Grünbaum Márk) intézendők.

Felolós szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésig közzemélyek
a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 10 kr.
többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyiltér petitóra 25 kr. *

A tanév küszöbén.

Ismét megnyílnak a tanítványoknak, a tudományos és szellemi fejlődésnek szent esernyője a tanuló ifjúság előtt: vége lesz a szünidőnek s a két havi pihenés után újra kezdődik a munka: tanítóink komoly arcuzattal ismét beleülnek a katedrába, hogy a haza reményeinek szellemi fejlődését előmozdítsák s a tanuló ifjúságot a tudományokban és jó erkölcsökben előbbre vigyék.

Tudomány és jó erkölcs. E két szellemvilági tényező nélkül nem lehet ma már sem az egyeseknek, sem a nemzeteknek boldogulniok, s el lehet mondani, hogy azok kik a nemzet ifjúságának szellemi és tudományos kiképzetésén fáradoznak, kettős tiszteletre méltók.

Ezért a tanév küszöbén első sorban is a tanítókat, általában azon férfiakat üdvözöljük szívünk melegevel, kik lankadatlan szorgalommal s a szent ügyhöz illő nemes buzgalommal hintegetik az ifjúság lelkében a szépnek és jónak nemes magvait. Óhajtjuk, hogy tanítóink működését a kívánt siker koszorúzza; óhajtjuk, hogy tanuló ifjúságunk minden tekintetben méltó legyen a tanítók szeretetére.

Különbön is az iskolai és tudományos életnek ezen két tényezője: a jó tanítók és jó tanulók a legbensőbb és

legsorosabb összeköttetésben vannak egymással. Kétségtelen, hogy a jó és lelkes tanítók teremtik a jó és lelkes tanuló ifjúságot.

Ha a tanító csak immel-ámmal végzi kötelességét, ha csak annagy gépiesen őrli le egymásután a tanrendben kiszabott lecke-órákat, bizonyos, hogy az ily laza és kedvetlen működésnek soha sem leend meg a kívánt sikere: egy szóval a tanítónak kedvetlensége és szellemi ernyedtsége, a valódi hivatás hiánya mindenkor meglátszik a tanuló-ifjúságon is.

Azon tanítót, ki szent hévvel és szeretettel kezeli és adja elő a tárgyat; azon tanítót, ki úgy tekint a tanuló-ifjúságot, mint saját gyermekeit s gyöngéd szeretettel szól a haza reményeihez, azon tanítót szeretni fogja a tanuló-ifjúság is, és egy derék tanítónak valóban nincs dicsőbb és magasztosabb jutalma, mint a tanuló-ifjúságnak tiszta és őszinte szeretete.

Az ily tanítókat nem szokták elfelejteni soha sem a szülők, sem a tanuló gyermekek.

A szülők úgy tekintik őket, mint énjüket, — a tanuló-ifjúság pedig még akkor is hálás érzelmeikkel emlékezik meg tanítóiról, midőn már mind ezek, mind a tanulók fején ősz hajszálak lengenek.

Ezért van, hogy gyermekének tanítóját minden szülő tiszteli és szereti, mert tudja, hogy a tudomány ékeivel azok szüntogatják fel a gyermek lelkét és hintik be azokat a hasznos ismereteknek, eszméknek és igazságoknak nemes magvaival.

Üdvözöljük tehát ismételve a tanév küszöbén derék tanítóinkat, de üdvözöljük a nemes ifjúságot is. Ugy tekintjük őket, mint a haza reményeit, mint a jövőnd Magyarországnak, a társadalmi életnek oszlopembereit.

El ne feledjék soha a tanuló-ifjak, hogy nem csupán maguknak, hanem a hazának tanulnak!

De a tanuló ifjúságnak, hogy hivatásának kellőleg megfelelhessen s a tudományokban a legalaposabb kiképzést megnyerhesse, szellemi vezérekre, lelkes tanítókra van szüksége, olyan tanítókra, akik soha el nem fáradsanak a munkában s a hazának és ifjúságnak szeretetében.

Ily tanítók vezetése alatt virágoznak a tanítványok s az ifjú nemzedék tudományos előmenetelében egyre gyarapodik a nemzet értelmi és tudományos tőkéje.

Boldog ország, boldog nemzet, melynek lelkes tanítói és szorgalmas tanulóifjai vannak.

TARCSA

A nyúl

— Franciából. —

Édes anyám homlokára csapott, mint a fiatal költők szoktak, ha valami eszméjük támad.

— Jacques, ha az első három tanuló egyiké lehetnél, míg nagyapád látogatába jön, adnék egy öfrankos aranyt; tehetsz vele, amit akarsz!

S megmutatta a pénzt, egy valóságos öfrankost. Boldogtalan gondolat, a saját gyermekében a pénzvágyt felbuzdítani! Illik-e ez egy anyához?

Nagy küzdelem támadt szívemben. Egészen az enyém lesz, ténylek vele, amit akarok. Még el is ajánlkozhatom.

Erre a szóra anyám megjött. Szigorúan tekintett rám s minden szót hangyulovra mondta: — A tied lesz egészen... de remélem megtartod s nem adod senkinek!

Valóságos forradalom keletkezett bennem. Igen, megteszem azt, amit eddig sohasem tettem: tanulok!

Ime mire képes a pénz!

Eljött a hó elseje. Az osztályfőnök belép az osztályba s felolvasza a klasszifikációt:

— Első eminen: Jacques Vintras.

Elállott a lélekzetem, az öfrankosok örült táncot jártak káprázató tekintetem előtt. Alig tudtam a bizonyítványt átvenni.

— Nos? — kérde anyám, mikor hazacréztem.

— Első vagyok!

— Nagyon derék! Látod mire mehet az ember, ha szorgalmas. Holnap almá-pitét kapsz.

Az almáspitő kedvence eledelem de most nem arról van szó. Az öfrankóra ántozik lelkem.

Felbuzdítotték bennem a pénzszomját s én mint Shylock, a szerződés teljesítését követeltem. Anyám bánatos tekintettel néz reám s hangjában bizonyos megvesztettség hatalom rejlik, midőn így szól: — Két darab almá-pitét, Jacques! Remélem, hogy bízol anyádban.

Van e szavakban valami a legyőzött megadásból, ki elfogadja amit a sors reá mért, de a győző nagylelkűségre hivatkozik. Nem védelmezi tárcáját, az öfrankos bizonyos, az csupán idő kérdése.

— Igenis mama, hitelezek neked! Tartsd meg egyelőre a pénzt, az én tőkém, leendő boldogságom alapkövét. S ha jónak látod, tedd az üzletbe és szaporítsd a számuára. Mert én bizon benned!

Az én manáskor érti az üzletet. Mert ő maga mesélte el, hogy már tizenhét éves korában kereskedői szellem lakott benne. Nagynénje tiz sont ajándékozott neki s ő egy pár galambot vett érte. A galamb elszaporodott és csakhamar kitelt belőle egy bárány ára. A bárányból idők multával juh lett, a juhból tehén, s a tehén meghozta azt a kis hazikot, melyben most lakunk.

En nem bírok az ő előrelátásával. Ha valaki nekem tiz sont adna, vagy csakúgy fókomba, vagy pedig nyomban tud adnék rajta. Az utóbbit valószerűbb.

Vártam egy, két, három hétig, — mert nagy

volt a bizalmam anyám fizetési képességébe. Végre meguntam a sok varakozást s újra előálltam a szerződéssel.

— Vigyáznai fogsz rá? — kérdi anyám aggodalommal.

— Vigyázok, nagyon vigyázok!

— Mert tudnod kell Jacques, hogy öt frank sok pénz. Én egy tizedrészével kezdtem.

— Légy nyugodt édes anyám, úgy örzöm majd, mint a szömem fenét.

— De minden este megmutatod, ugy-e édes fiam?

— Meg, csak add már ide!

S megkaptam az öt frankot. Teljes két óráig bűnáltam, milyen szép volt, milyen szép volt és milyen fényes! Aztán meguntam ezt is s lementem az utcára, hogy megmutassam játszótársaimnak. Hadd bűnüljék gazdaságomat.

Szemközt laktunk a Marengó-térrel. A Marengó tér neveztes arról, hogy csupa vásári bódé áll rajta, ahol a világ csodáit mutogatják olcsó pénzért.

Bőn most hivatgatja, csábítja az egyik bódé kikiáltója a parókélokot:

— Három lövés egy sousért, uram! Három lövés egy sousért! Aki talál, egy házi nyulat nyer!

Valami titkos hatalom készítetett arra, hogy engedjek a cábának. Odafom az öfrankost, visszkapok kilenzevenkilence sous-t, kezembé nyomják a pu-kat, behunom mindkét szememet s elcsútom a fegyvert.

Harsány eljenzés üti meg fülemet. Tisztán kiveszem e szavakat:

Nyilatkozat

a „Muraszombat és vidéke“ 93. számában megjelent „Szerep-válaszra.“

Hogy a „Muraszombat és vidéke“ című lap 33 ik számában a klagenfurti prot. német lapból áttétst megjelent tárcszakik többeknek s így a Nagyonisztelendő Plebános urnak sem nyerte meg tetszését, arról már most nem tehetek. A szakács vagy a szakácsné sem főzhet minden ember szájize szerint.

Ia csakugyan tarthatatlan igazság, hitfelekezeti közbotrány és lelkiismeret elleni erelem magva van elhúnta ama inkriminált (?) cikkiben, mit én legmeggyőzőbb akaratom mellett sem tudok belőle kiböngészni, úgy te-sék a lap szerkesztőjét megrendszabályozni, a kinek felelősségénél fogva elengedhetetlen kötelessége ügyelni arra, hogy tudtommal subventionált (?) lapjában olyant fel ne vegyen, mely botrányra adna alkalmat vagy meglazítana a közönk fennálló jó egyetértés és béke drága kötelekét. Minden lapszerkesztő ismerje hivatását és hivatása tudatában a prudentia adjon neki tanácsot szerkesztési teendőiben: miután az nem maga, hanem az olvasó-közönség részére szerkeszti lapját; tehát mindenekelőtt ó rovandó meg, nem pedig a cikk beküldője, oly beküldője, ki csak másodrendű író vagyis fordító, ki az eredeti írónak csak mintegy visszhangja. S ép ezen oknál fogva — a mi illeti a megtámadott cikik belértékét vagy értékeltenséget, korszerűségét vagy korszerűtlenségét s netán mások felfogása szerint benne rejlő inkorrektségét, — e tekintetben az illetőt, a ki czáfolni vagy vitakozni akar, az eredeti szöveghez és ennek eredeti német szerzőjéhez vagyok kénytelen utasítani, mint olyan egyénhez, aki saját elme-száleményét minden megtámadás ellen legjobban képes védelmezni, mert amint tudjuk, minden író saját szavai-

nak és közöltet elveinek legjobb tolmácsa szokott lenni. Ha tetszik, szivesen rendelkezésre állok mindenkor, kívánsága szerint megküldhetem az eredeti lapot, amelyből az érintett közlemény vétettet Neve a lapnak: „Der österreicherische Protestant“, Klagenfurt, für die Redaktion verantwortlich: Rudolf Bertsinger jun.

Részemről pedig kijelentem azt, hogy fordítmányom érdekében vedelmi álláspontot nem foglalkotok s erre nézve jogosultnak magamat nem érzem bárkivel is polémiába bocsátkozni, különösen nem ezen lap hasábjain, amelyről igen helyes a megjegyzés, hogy sem egyik, sem a másik felekezetenek nem lehet szak-közönsége.

Hogy nekem mint a nevezett német szaklap törzsolvasójának az ott szelöltetett korszerű disszertációja nagy apostolunk intelmi szótáának „aki nem dolgozik, ne is egyék“ megtetszett és figyelmemet megragadta, azt rosz néven tölem senki sem veheti.

A közlemény beklüldésével legkevésbé sem volt szándékomb a vizet felzavarani, egyes-egyedül „orenum et laureum“ vagyis mint az ember tragédiájának halhatatlan szerzője által hangsúlyozott: „bizva küzdj és küzdve bízzál“-fele mottóra alapított értekezés köz-zétételével a lap közrendű olvasóinak véltm szolgálatot tenni!

E tárgyra nézve napirendre térve, valaszolmi többé nem fogok. Legyen ez egyszer s mindenkorra! Egyébként pax nobis!

Cz. R.

Néhány igaz szó.

Mért legyen én mas, mint amilyenek az emberek? Mit törődjem én többet az emberekkel, mint azok én velem? mondják sokan.

Az ily önző nyilatkozatok mint a gomba halomszámba teremnek. Az egyik keszervének láva-ömlengéseit a másik is magába veszi, hisz „sziveből beszél“, azt mondja rá. Szívéből, az meglehet, de csak a teljesen romlott szív leg-ötönből zúga képes az ily aйдánsékl-küli magot elhúntani.

Az ily ember lalbal tiporja a jogot és mindent, mi más becsületel leklülett ember előtt szent. Az ilyen ember előtt sohasem az igaz érzelm az irányadó, hanem a pillanat

volban rendőrség mutatkozik. Kezdem magamat rosszul érezni.

Futni kezdek. Egy átjáró ház áll előttem. Berohanok. Hala Istennek, sikerült megmenekülnöm!

Az első dolog, amit ellkövetek, az hogy a még mindig felezkázóóó állatot kiszabadítom börtönéből. Erősen fogom fűlnél s a legközelebbi husmérő fölébe lépve, megkivalom vele az üzletvezetőt.

— Mit kíván érte? — kérdi ez, gyanús tekintettel mérgetve végig.
— Egy sount!

Szó nélkül kifizette. Bizonyára tolvajnak nevezet, de én mitsen tördöttem ezzel, hanem haza siettem. Ott átalálom a szaz sount anyámmal és bünbünlög így szözlöttem:

— Visszaadom az öt frankot, Elesébtóttak, hogy félvalssan. Vigyázz rá te, mert nálam nincs biztosságban.

Anyám hátt nekem és megcsókolt.
— Te rosz fiú! — mondta gyeagóden: — hol jártál ilyen sokáig? Nagyon aggódtam miattad, mert azt mondták, hogy a kommunisták új felkelést próbáltak.

Szó nélkül szomplogotam odább. A konyhaba mentem, hogy hideg borogatásokat rakjak fölkar-molt eszombajamra.

* * *
Mánap így szölt meg anyám az ebédnél:
— Nem izik a pecsenye, Jacques? Hisz eddig mindig szereted a nyulpecsenyét? Azért vottem mert oledőn adták, Kisse meg volt sérülve, s képzeld csak a fogat közt viszonlatrabcsak-találtam, Tan csak nem taplakozott! Ilyesmiv-e? Szó nélkül álltam föl. Bú. szétel-em bantott. Kimentem a konyhaba, ahol a nyul bőre ki volt terítve s csaknem félkialítottam bálmutatómban:
— Ez az!

Lajos napján.

(Aug. 25.)

„Szabad-ág! Egyenlőség! Testvériség!“
A nagy számozott szent igéje ez.

bery másának bélyegét viseli magán minden tette. Az ilyen ember — noha a társadalom köteles őt tagjai közé sorozni — önnönmagát temeti el.

Éljen bár jólétben avagy kisérlék a sors csapásai: nyugalma nincsen, akarata elveszett, megsemmisült és a szellem ereje alál van rendelkezve az állati ösztönnek, — a tudatlan vad-ságnak, melyet nem a mindent megfoultoló ész, nem az öngör szív sugall, hanem a lelki vastság, az önmagáról való megfedkezés pillanatában fogamzik meg

Ugyan mit kér az ily lelkileg szégyény ember és mit ad?! Ahol kötelességről, adozatról van szó, ott is az ő malmára folyik a víz; keserűsége bő anyagot nyer, hogy kitombolhassa magát. A mag nem vész el; ami az ily ember ajkáról elhangzik, mindig akad a százak között egy, kettő . . . tíz, aki azt fölforja és könyvenhivósége kész eszközt a továbbplántálás átkos munkájánál

„Élvezzünk!“ ez mindenkinek életbölcsésége. Nem gondol vele, mi a lelkiismeret, mit mond az élet; nem törődik azzal, hogy meg mit remélhet, ő a születés és a halál közötti rövid időt, a földi élet célját abban látja összpontosulva, hogy: „élvezzünk!“

És mi oka keserűségének a minden fenálló remek ellenében?! Tanai szerencsétlenek, boldogtalanok?! Igen: boldogtalanok. Mert — meg a méltóság magas foka mellett is — tudatlanok.

A boldogság, mint akár a remény, egy ártatlan gyermek, ki még avagy jobban mondva amely meg meg sem született és kergetni döreség! — Igaz, mindenki szereti a jót és keletem; magam is. Mindenki bőségben, jólétben, kenyelmben, ragyogásban szeretne élni és ezen soha nem sem telhető vágyakozás még csak nem is rozsalható.

Törekedjünk, nemes küzelemben mindig valami magasabbra; haladjunk, bár ismeretlen utakon is, de becsülettel szándékkal és „élvezzünk“ az élet mindenki részére szabad gyönyörökből, de mertekké és idejeből!

Az egyszerűbb teremtes elégedék meg azzal, mit saját szök világköre nyújt. Ne kívánjuk a hatalmasak bitorfányát, ha nem vagyunk rá kitalelve.

Elégedjünk meg önmagunkkal, a világgal és ne kóboroljunk az ismeretlen folyók part-

— Tépett zászló bár, üdvöt hirdet ám . . .

Rongyival die-homlokat övez.

E nagy napon, a nemzet ünnepe:

Gazdag, szegény, ár avagy ostoros

Térdet imat réteg: sokaig még

Éljen a számozott Kossuth Lajos!

Hunnia búsan, letarolja jöl.

Könyvelt szemekkel megváltásra vár.

Szazadok homályán megjelent a

Lángelklű szónok, rögen vart Messias.

Nyomában, merre jár, meghallják szavát,

Rozsa rabbinél: Oszlik a sötét!

Hármas bére, nagy folyam visszazengi

Szónokok kiralya: Kossuth nevét!

„Szabad lesz e hon“, szöl a bívős ajk

Hő-öket teremt prófétának szava.

Fegyver az oszt, a kasza penge

S készül esatára apraja-nagyja.

Dic-ő név a magyar! Buda, Vác, Pisk,

Branyczyk is, nemzetfölkent multjat

Örök fényben tartja; koczortozza:

Kossuth Lajost, a század csillagát . . .

E uspon millió szív zengi majd:

„A magyar émi fog, elne kell!“

Remeg a zarnok, fut a hydrabad,

Magyarok istene esodat mivel . . .

Répartot érsz, remény-d im való,

Tündöklő fényben ragyog szellemed;

A ezél közél, előre már . . . atyánk

Kossuth! áruló kígyó ejte meg.

Nyugodj, e-utíj, te szenvedő kebel!

A prófétá igéje szent, örök.

Eljövend a nap, midőn a zarnok

Hatalma porba hull és megtrórt.

„A század óriás! nagy számozott!“

Szabad a jobbágy, nem hisz rabigát!

Nem bukhatál; imánban mondjuk el:

Deszfény öveze Kossuth homlokát!

MÁTYÁSOMBI.

* Készséggel adunk helyet a kérdéss közleménynek lapunk tárcszakikában, először azért, mert Cz. R. ur ilyen és rokon dolgozatai a lap mit évfolyamai alatt e hasábkokon többször láttak napvilágot és mindenkor szivesen olvastattak; — másodsor ez főleg azért, mert azt megjelölés előtt figyelemmel átolvasva, nem találtunk abban semmi olyant, ami bárkiben is megköszentendőnek képes lett volna. Hogy voltak mégis i. t. olvasónk között egyesek, akik a többször megdönt közlemények jöhöz-mű és minden czelzésnek még árnyékát is mellozni akaró tartalmát félremagyarázták, arra nézve csak ószinte sajnálkozásunknak adhatunk kifejezést. Szerk.

— Czebla talált, oda kell neki adni a házi nyulat!

A bódés nem találta a dolgot annyira szét-tőnsnek, de a közönség pártomat fogta. Ha irda nem adja a díjat mindjárt, összedöntik a bódét. Inkább ide adta.

Meg van tehát. Belekapaszodom két félbe s egy vizsem odább.

Néhány kívánesi hozzáam csatlakozik. Újjal mutatnak rám s hallom ajkáról-ajakra járni:

— Czebla talált, bizonyára valami svájci lövész!

A tömeg nőttön nő, a következő utcában már százan lépédként nyomomban, a harmadik utca fordulópontján ezren vannak mögöttem. Nem merek hátra fordulni, újjam göröcsösen fogják a felezkázóóó állatot, a zúgás ebőllet. Kezdem magam úgy érezni, mint egy hadvezér serege élen.

A szembejövők megállnak s tudakolják a csoportosulás okát. — Különböző felvilágosítást nyerneik. Vannak, akik azt állítják, hogy én egy új hitlektelezt alapítója volnék; ismét mások forradalmárt sejtnek bennem.

S én csak megyek előre. Karom már egészen megmerevedett, a házi nyul végső erőmegfeszítéssel próbált tölem megszabadulni s egyszer sikerült is neki.

Kislikik kezemből, de belecsusszik nadrágom zsebébe. A zseb lyukas és a nyul vak félelmében tovább, mindig tovább halad a labirintben. A nadrág előbb apámé volt, kisse bő s a nyul hatalmas úgrásokkal tesz lábaim körül.

A tömeg nyugtalankodik. Hová lett a nyul? Kérdőznek, de én nem adok feleletet, hanem csak siettettem lépteimet. Van rá okom: a bész nyul végig karmolja eszombajamat.

— A nyul? hova lett? — haugzik a hátam mögött.

S egyszerre csak egy csoport utcazi suhancz is belevagy a larmába. Út-üre kezdik hangoztatni a pészót:

— A . . . há . . . zi . . . nyul? Hol . . . van . . . a . . . há . . . zi . . . nyul?

Az emberek kiállnak az ajtók elé, az ablakok megnyílnak, mindenfelől kívánesi tekintetek. A tá-

jain. melyek locogása csak az egyoldalt szepről tud csevegni; ne szállunk annyira a magasba, hogy önrörökön sem bírja meg, mert megeshetik, hogy saját kárunkból tanuljuk meg a mythologia következő állítását: »a nap forró heve fölolvasztotta szárnyaikat s ők a tengerbe hullnak vala . . .
MÁTÁSDOMBI.

Jegyzőkönyv

fele vé Muraszombath, Vas megyei tekintetes alispáni hivatainak folyó évi június hó 14-én kelt 14848.90. számú leirata folytán a Vörös kereszt fiók-egylet Muraszombathban leendő megalakítása tárgyában.

A szabályrendelet értelmében az alábbi tagok ketharmada megjelölve. Csorna Jenő szolgabíró ur, mint hatósági kiküldött a közgyűlést megnyitván, a szabályrendelet felolvasása és a beelő tagoknak kötelezettségeit részletesen való ismeretlétése után felhívta a közgyűlést, miszerint mondia ki hogy a muraszombati Vörös kereszt fiók-egylet megalakul-e vagy nem?

Ezen felhívásra a közgyűlés egyhangúlag a fiók-egylet megalakulását kiemondotta — azaz, miszerint tekintve az alábbi tagoknak jelenleg még kevés számát, a fiók-egylet egyelőre csak megjelölésével a folyó év végéig tartó joghatálytalansággal, oly módon, hogy a mai nap megválasztandó választmány megbízata csak a folyó év végéig tart, amikor új közgyűlés hívandó egybe mely az addig valószínűleg nagyobb számban beelő új tagok közreműködésével fogja a végleges választmányt megválasztani, s ez értelemben a tagdíjak f. év július hó 1-től december hó 31-ig fognak fizettnél egyenként 50 krnyi magasságban.

Ezek után a választás megjelölve, az egytel elnökölt Csorna Jenő, jegyzőt Györffy Béla, pénztársul Netuman Vilmos, választmányi tagoknál pedig Árvai Bernat, Böcs Béla és Szebeni Ignáz urak választattak meg.

Végül elhatározattat, miszerint a tagok számanak szaporítása tekintetéből gyűjtő-ívek osztatnak ki a már alább tagok között, kik a gyűjtést saját hatáskörükben eszközöndik.

A jegyzőkönyv hitelesítésével Skerlak József és Sinkovich Kálmán biztattak meg.

GYÖRFFY BÉLA, CSORNA JENŐ,
jegyző elnök.

Hitelesítjük:

SINKOVICH KÁLMÁN,
SKERLAK JÓZSEF.

Hírek és különfélek.

— Augusztus 18-ika, mint felségs királyunk szűl-tésnapja, miként minden évben, úgy az ide is valamint a főváros területén. Ap egy az ország majd minden részén a szeretet és ragaszkodás ki nem oltható érzelmének nyilvánításával a legfenyesebben megünnepeltett. Városunk sem maradt hátra. Az összes hatóságok, közsztviselők s az intelligencia szép számu tagja találkát adott magának e napon délelőtt 9 órakor a muraszombati r. kath. plébánia-templomban, részt vendő ő felsége s az uralkodóház minden tagjának jóvoltára Égbe küldendő hála isteni tiszteletben. — Felső Lendváról a következő értesítést kaptuk:

Valamint az egész Magyarországnak, úgy Felső-Lendvárnak is két fő-ünnep volt a múlt héten. Folyó hó 18-án mint apostoli királyunk ő Felsége születése napján nálunk is 9 órakor ünnepélyes és pedig magyar istentisztelet tartottat. A felszidést ottalmá a 'Téged Isten dicsőírnék magasztos éneke amiódn elhangzott, kezdett vette a szent mese, melyen három pap szegédkelt a helybeli plébánosnak; a helybeli segédkeléc Bazgá N-p J ur és két papnövendék, névszerint Bathányi Vilmos gróf ur ő méltósága és Imrek György veszprémmegyei hittanhallgató ur. A szent tevékedést buzgi áttürelt végig szemlelte szeretett országgy. képviselőnk, járasunk jövevi atya és főúri családja Széchényi Tivadár gróf és neje szűl. Erdődy Johanna grófnők, műveltlekő leányai Ernestina és Justina grófnők, és nagy reményre jögiső Bathányi Tamás és ifj. Széchényi Tivadár gróf urak ő méltóságok. A meghívott hivatalos közegek s a csendőrség szinten részt vettek ezen ritka ünnepeyen továbbá jelen volt néhány közegek és számosan a hívek lézöl. — Hangul-ö, gyházi és nemzeti ünnepeket élt Felső-Lendva aug 20-án, Szent-Iszvári királyi napján. Ekkor magyar szent beszédet is hallottunk, amelyen az új tisztelítvecs Bathányi Béla gróf ur is jelen volt s amikor a csinos templom szinte telve volt hívekkel. Egy jelölt.

— A muraszombati tanuló-ifjuság által folyó hó 20-án a "Korona" vendégül nagy termében rendezett hangverseny elég szép anyagi siker koronázta, a sánpad által kissé összeszűrül

terem különben zsúfolásig meg lévő telve néző-közönséggel, Muraszombati városa és környékek intelligens tagjai képeztek a jelen voltak nagy kontingensét akik egy a találón megválogott két vígjáték előadása alatt, valamint tánc közben, majdnem hajnal hasadig igen jól érezték magukat. — Az előadás alkalomságban sikerültek mondható, és valóban köszönettel tartoznak a rendezőségek, hogy nekünk ily — mind-n letekintben sikerült — kellemes estét szerzett. A jövedelmi kimutatást a jövő számban fogjuk közzélni, mert a pénztár még teljesen rendezve nincsen. A jelen volt közönségnek pedig, — mely daczára az egymásután következett sok mulatságok oly szép számban volt képviselve — és a közreműködtők hölgyeknek, általában mindazonok, kik a szinlelőadás s a mulatság sikerének elerítésében segédkezet nyujtani szívesek voltak, a rendezőség nevében hálás köszönettel mondunk.

— Nyilvános közönet. A helybeli tanonyóra beszerzési tőkéjébe a lefolyt heten adoztak: Nagyméltóságú gróf Szapáry Géza ur 25 frot, Keresztury Kálmán 6 frot, Török Ernő 5 frot, Pinter Géza 3 frot, Krausz Miksa 2 frot, Agostich Pongrác, Berke Mihály, Csellei Kálmán, Pinter Miklós, Puhán József, Vujcs György és N. N. urak, illetve uróók egyenként 1—1 frot. Fozadnak a nemessébköl adozók Muraszombati közönségének leghalás köszönetét. — Együttel tudomásra adatik a nagydéru közönségnek, hogy a tanonyóra pénztárának a mai napon a község által megajánlott 50 frotal együtt 368 forintja vagyón.

— Esküvő. Takács R. István barátunk, muraszombati állami tanító és e lapoknak két ízben volt felelős szerkesztője, hó 18-án tartotta esküvőjét Kammernayer Irma kisasszonnyal, a muraszombati közsédelede művelt belki tanítóhölgyével Budapest-en, a káptvári ref. templomban a rokonság és Kammernayer Lenárd úrnak, Musch Béla kereskedő, mint tanúk jelenlétében. Az Isten áldása kísérje az ifjú házaspárt életfolyajuk nyomdáknál! Léleje meg a völégény a jövőben mindazon örömeiket, melyeket életlemlőiben a sors akkénti intézkedése folytán nélkülözni volt köntelen!

— Kérem nemessévk emberbarátozókhoz! Egy szegény helybeli r. kath. család iparok, ki előhaladt korának fogva már a munkaptelenség felé halad, nős, 6 nevelőben gyermek atya s kinek neje — ki egészséges voltakor sokat segédkezet a mindennapi kenyér megszerzésénél — már 2 év óta betegágyban, 3 hónapja pedig a regei kórházban gyógykezelés alatt fekszik, nemessévk emberbarátozók fordul egy kis könyöröadomány végett. Az orvosok véleménye szerint ugyanis van remény nejeükn felülidészhöz, ha fürdöre küldetnek, de a férfi oly szegény, hogy még gyermekeinek éliségét sem bírja kellőleg elláptatni. A szerencsétlen családpa most magán kívül van mert nem tudja, kaparjon-e kenyeret 6 gyámoltalan gyermeke részére; vagy kolduljon krapezarokat, feleségét megmentendő. Azért melegen érző emberbarátok közé tesszi le sorát és kéri, miként bármilyen csekély összeggel segítségére lennének. Szíves adományokat kiadóhavatunk is közzétit.

— Bathányóndon folyó hó 31-én reggeli 9 órakor magyar isteni tisztelet fog tartatni.

— Halalozás. Luther Sándor vidorlái vendéglős múlt vasárnap, folyó hó 17-én hajnalban, meg élte delén mondhatni 11 évi kínos szenvedés után meghalt. A szeretet képesán a környék közsegeinek gyászra kísérte őt utolsó útjára.

— Az iparos-tanozcok érdekében a kereskedelmi miniszter körrendeletül intézet az összes iparhatóságokhoz, az iskolamulatszások tekintetében. Tapasztaltattott ugyanis, hogy az iparhatóságok oly esetekben, mikor a kereskedelmi vagy iparszkolai tanozcok nem mestérodn, hanem színtelen lakik: az iparos tanozcának iskolamulatszásaierit felelősége nem vontak. Gondokodik jelen körrendelet arról, hogy a büntető eljárás ily esetekben se legyen megszüntetve, hanem addusának át az iratok az illetékes közsegi előjáróságnak, mely esetben az 1868. évi 38. t. ez. 4. § át figyelembe véve, a szülőket, gyámokat stb. a mulatszások ismétlése esetében az előirt fokozatos büntetésben köteles részesíteni. Oly esetekben pedig, mikor az iskolamulatszások miatt az iskolai igazgató vagy felügyelő bizottság jelentése folyótan indítatik meg az eljárás, úgy az I. fokban előjáró iparhatóság, esetleges közsegi előjáróság, valamint felelőzések esetében a II. fokú hatóságok is, határozataikról a feljelentőt — felelőzések jogának gyakorolhatása végett — szabályszerűleg értesíteni tartoznak.

— Az alsó-lendvai könyvnyomda folyó 18-án kellő paroltság hiánya miatt Keszthelyre tetetett át, hol az 'Alsó-Lendvai Híradó' is fog ezotul nyomatni. Szomorú jelenség ez a 19-ik század 'híradás' eszméjét hirdető korakában és bizonyossága annak, hogy — bár a tőrekvő munkás minden követ megmozdított, hogy Alsó-Lendva hadását nagyban előmozdított ezen létezárat a városnak megtartsa; — ilyen kis helyeken száz meg száz okból is bizony mégis csak lehetetlen nyomdat fenntartatni. Bek.

— A déli vasut zónája. T. olvasóink lapunk utján is tudják, hogy a déli vasut már egy éve hogy alakozik, vajon mily árkedezményt nyujtson utazóközönségének. Egy esztendő múlva most végre mégis olyan amilyen megállapodásra jutott. Legújabbban ugyanis Bross kereskedelmi miniszter jóváhagyta a déli vasut ama jelentését, melynek értelmében a szemlélytarifa bevezetével besztintett az agio-pótlékok. A mérsékelt menet-díjsabályzat Magyarországon szept. 1-én lép életbe. A társaság osztrak vonalain a kormánytól már megszerítt-t zóna-tarifát szept. 1-jével hozták be. — Ime, tehát teljes egy esztendő kellett hozzá a zónatarifa életbeléptetése után, hogy a déli vasut ezt a csekély 15 percentes engedményt megtegye az utazóközönségnek. Magyarország összes vonalain az olesó zóna szerint utazhatnak, csak a déli vasuton nem, mely ugy-lélek eslkényösen és elbizakodottan nem akarja magát a közönséghez alkalmazni, hanem azt kívánja, hogy a közönség alkalmazza magát öhozza. R-méjük azonban hogy idővel majd ez a vasut-társaság is csak be fogja látni, hogy minden vonalon emelkedik a forgalom és bevétel, csak az övét nem.

— Holczér Samu, lapunk nyomdájának 17 éves betérzedő tanozcája, folyó hó 21-én délután 4 óra tájban Grünbaum Márk nyomdaluadóson által fizelti járatban Regedebe küldetvén, ez a helyett hogy küldetésében beleslított eljárt volna, a postakocissal gazdájához tévutra vezetni ezotul hozott hamis aláírás levelet küldött, ő pedig a pénz megmaradt részével megszökött, — gyanútlólag Budapest felé vetvén utját. Ugyanaz nap este ennek foglalkozó-melköl 15 éves testvérodesse, Holczér Miksa, a háziasz erdőben ör gyanant lévén alkalmazva, a gabucseször herlöjének tulajdonát közegett fél métermagas gabucost szakkal és egy par cipőt 8—10 frtnyi értékben, egy nappal később pedig színté az esteli órakban fennevezett nyomdaluadóson lakhelyiségébe hatolvaon, annak a könyvtérke-szegednek körülből 8 frt értékű képiyelő egy öltözék ruháját s egy pár felsérnőt meletvoajolt, és midőn a rajta lévő ruhát az újonnan szerzettel felszerelt tetőtől talpuk módjára eltaozott, elparolgot. Mindkét eset a szolgabírósnak bejelentveon, a nevezettek földöztes iránt a kellő lépések megtéttétek.

— Gyilkosság Szombathelyen. A város egyik szorgalmas és közhelyesen részeseül polgaramak: Szamedy István ház- és berkocsitulajdonosnak 24 éves József nevű fia, ki atyja üzletében mint berkocis foglalkozott, folyó hó 15-én éjeli 11—12 óra között szerelmeleltől véres gyilkosságot követelt el Kurz Teréz 36 éves alhői illetőségű szakkaszonő. Egy nagy konyhakkal hatztor szürta meg áldozatát, míg vegre a hetedik szúras keresztültört a szerencsétlen lány töljeget s az hürögye omlott össze. A gyilkos véres tettenék elkövetése után felkeresté családját, attól elbuzszott s már éjfel után fél 1 órakor önmagja jelenkezett a rendőr laktanyán, bejelentveon, hogy Kurz Teréz az őv. Horvath Jánosné-fele tetláz-szín közlelében meggyilkolta. A meggyilkolt leány a kórházba szállítottat ápolatás végett, hol élet-halál között lebeg, a gaz testet pedig azonnal letartoztaták s egyelőre a rendőrség fogházába elhelyezték.

— Tömeges mérgezés. Lenteuén e hó 8-án Himfy kir. aljegyző, Aigner asztalos és Lőbarics zászló betittek Strasser Jakab boltjából. Rövid idő múlva egész Lenteu lakossága a legnagyobb igazoltságban volt, mert a nevezett három család és a kereskedő családjának néhány tagja, összesen huszonhároman, mérgezés tüneteit köztöz nagyon rosszul lettek. Az orvosok megmen-tették ugyan a betegeket, de az Aigner asztalos 66 éves atya mégis csak veszélyes beteg. A vizsgáló kioldította, hogy arzenikum volt a lizt közé keverve. Ennek következtében Strasser Jakab liztkezesletet feloglalták. Azt vélik, hogy még a malomban került bele a mérég.

— Hamis szem a lovaknak. A lovak tudvalegleg nagyon ki vannak téve a megvakul-lásnak, a nagyobb városokban rendszeren egy negyed része vak a lovaknak, melyeket omnibuszokban, berkocsikban használnak. Londonban már néhány év óta hamis szemeket tesznek a lovaknak. Ezel ugyan nem lesznek jobbak, de nem is mutatnak oly számalmas látványt. Flammig gyártott először hamis szemeket lovak számára s jól meggazdago-dott belőle. Most már széltében készíttik az ily szemeket s azoknak általános kelendősége van.

— A kolera — mint az igen előnyösen ismert Kórány tanár ur előre lehetetőségnek tartotta a múlt nagyobb mérveket öllöt, amelynyiben a legatöbbi hetekben Franciaországról is érkeztek hírek egyes kolera-esetekről és félünk kell, hogy még nagyobb tert is foglalhat. Azért a nevezett tanár ur ellenőrzése, a lizs zta viz ívása ma még sokkal inkább tartható-alható. Minthogy azonban 'bacillus' mentes tiszta vízzel csak vajmi ritkán találkoznak, azon egyszerű okból, mert a közönségek általános a 'cholera bacillus' befészkelése nem tartható teljes biztonsággyal való: Ennek folytán a 'Petanczi Szechenyi-forrás' kitűnő egészségi vizét, melyet a mását. m. kir. miniszterium is mint gyógyvizet elismert s amely-

ben semmi esetre sem fordulhat elő a betegséget okozó „*cholera bacillus*”, már a két rendkívüli mélységénél fogva is nem eléggé újulatjuk.

— **Kérolelem.** Lapunk tisztelt olvasóit, kik előfizetési díjjal még régebb idő óta hátraleknek vannak, nemkülönbön azon t. olvasóinkat, kik a harmadik negyedre még nem újították s a kiket a közelmúlt hetekben a nagy távolság miatt személyesen felkeresni nem bírunk, tiszteletteljesen felkérjük, miszerint tartozásaikat mielőbb kiegyenlíteni, illetőleg újítani sziveskednének, mert a lap ez év végével változást fog szenvedni, mi miatt az anyagi kérdést addig teljesen rendbe hozni óhajtanók.

A „*Muraszombat és vidéke*” kiadói hivatala.

Vegyes rövid hírek.

A **megyéből.** A szombathelyi ügyvédek száma ismét eggyel szaporodott: dr. Rosenberg Arnold, a város szülőtte, a Gyöngyös-utcazi Grim-féle házban ügyvédi irodát nyitott. — Felső-Lőrén az ottani ev. iskolák javára jötekony czéln hangverseny lesz. — Szombathely város iskolásképe máj hétfőn tartott ülésében Kemény Balint id. tanított rendes tanítónév s az elhalt Szijé-Körmög Janka helyébe Hajdu Máriakát rendes tanítóvá megválasztotta. — Vörösvártól kanyaró-járvány tört ki, mi miatt az iskolázás egyelőre szünetelni fog. — Az oladi r. kath. iskolához segítőtanító kerestetik. — A vallás- és közoktatásügyi miniszter Mikóly Alajos szombathelyi polg. fiuiskola rendes tanítót jelen állásában végleg megerősítette.

A **házból.** A belügyminiszter figyelemvetési a közléseket, hogy Magyarország összes vasutait, a déli vasutat kivéve a hazai gyárakból származó tüzeltő szerkezet igen mérsékelt arán szállítják. — Weckerle Sándor pénzügyminiszter édesatyja folyó hó 19-én élté 78. évében Párisban meghalt. Annál fájdalommal és csapás a pénzügyminiszter, mert pár héttel előbb vesztette el a napát és gyermekeit. — Budapestben egy magyar drámai színház létesítésén buzgólkodik Fekete József és dr. Silberstein Adolf. — A vallás- és közoktatásügyi miniszter legújabbul körrendeletileg intézkedett, hogy az iparos-tanács-iskoláknál a 10. évi szorgalmi idő pontosan betartsassék. — A hadsereg rendeleti lapja most közli a király parancsát, hogy 1891. január 1-én állítsák fel a 42. lovasszereget. Az új ezred dragonyos-ezred lesz 15-ös számmal s Welsben fog állomásozni. Ehhez az ezredhez fogják áthelyezni Maria Valéria főhercegnő férjét. — Szany sopronmegyei községben nagy tűz pusztított f. hó 20-án. Leégtek 100 ház, köztük a püspöki kastély is. A nyomor nagy. — Temesvárról távirják, hogy Délmagyarországon szerkesztő pénzhamisító banda hámis titzofintosság gyártással foglalkozik. — Kossuth Lajos nagyhazánknak holnap, folyó hó 25-én lesendő napján országzáse fertyesen készülnék megünnepelni.

A **külföldről.** Bastonból érkező értesítés szerint a quincy-i pályaudvar közelében nagy vasuti szerencsétlenség történt. Tíz női ember meghalt, huszonhárom pedig megsebesült. — A legutóbbi napokban Londonban egy gőzös fűtőjén is konstalták az ázsiai kórhaut. — Grácia-ból írják, hogy a környéken a vihar által okozott kár több százszor forintra rug. Az árvíz-katasztrófa következtében kenyer nélkül maradt munkások száma ötszáz. — A peninsulariai Austin város nagy része, mint New-Yorkból írják, leégett. A tűz az iparos-negyedben tört ki. Néhány óra alatt negyvenkét ház pusztult el. A kár felmúlto dollár. — Az argentinai forradalom a katonaság megadásával véget ért. — Szerbia elhírdülése Oroszország iránt növekszik. — Párisban 81 ezer 291 ház van. — A gráci nagygyűléssel feloszlattatott. — Brünnon folyó hó 20-án este nagy vihar támadt, mely óriási károkat okozott.

Közigazdaság.

A **legjobb ügyorkamag** az, melyet az agnyk úgorkából gyűjtünk a melyeket már megszédünk. A legelső példányok rendszeren mindenek meg elég jól kifolydve, a későbbiokból hagyottaknál meg nem lehetünk biztosak, hogy b. lognak-e meg émi. — M-gnök mind g. a leg-szóbb példányt kell kiválasztani és pedig nemcsak u-gyságra, hanem alakra nevére is a leg-szóbb, vagyis amely a leg-szóbbalysabban van kifejlődve, de amely sem a gyökérhöz ne legyen igen közel sem egészen az inda végén hanem az inda közep táján s mindenkor csak egytőlben egyet hagyjunk egy inda a mag-úgorkákából, mert csak az esetben várhatjuk azt, hogy az tökéletesen kifejlődve tökéletes magot is fog adni. Hogy a mag-úgorkát a teljes beérésig a száron kell hag-ni, magától értődnök.

— **A zöldségfélék trágyázása.** Augustus és szeptember hónapokban kell a zöldségféléket folyós trágyával megtrágyázni, hogy gyorsan és nagyra növekedjenek. Mivel gyorsabban növekszenek ugyanis a zöldségfélék, rendszeren ammal finomabbak is. A trágyázás úgy történik, hogy az asót két-két néveny közt a földbe vnyomjuk ezt szőfesszítjük s az ürbe folyós trágyát öntünk. Az íreget nem tömjük be, hogy a trágyázást többször ismétélhessük. — A korai zöldségféléket természetesen korábban trágyázzunk meg így mólón.

— **Egyszerű tejbörbe.** Vessők egy kötőtű s ezt addig dörzsöljük, míg egészen folyóvá nem lesz. Erre függeljesen lepezjük a megvizsgálandó tejet. Ha a tejnek nem nyoma meglátszik a tűre, akkor a tej nem volt vízzel keverve, míg ellenben ha tej nem marad a tűre, akkor biztosra vehetjük, hogy a tej meg volt keverve.

— **Miben tartunk a petroliumot?** Ólomodényekben a petrolium egy két alát egészen elromlik, úgy, hogy ha ilyen petroliumot áztunk, akkor a b-lét egy estén többször is kell kopasztani. A fémtestre felülét ólomodényben már egy nap alatt is elromlik a petrolium. A vas kevésbé árt neki, ebben csak kissé megbarant és rozsdás csapadék válik belőle. Ha a bádög-édény horganyalony vagy rozsul van összeforaszta, ettől elromlik a petrolium; ön és réz kevésbé ártanak neki. Legjobb az íveg-és agyagedény. Napnak kitett petrolium gyorsan elpusztul és rozsul ég.

CSARNOK!

A sürgöny.

Summi sinés ami amny diplomáciát, furlangot és körültekintést igényelne, mint a szerelmi viszony, melyet hamiskás asszonykák járják háta mögött tartanak fenn, házi- és egyéb barátokkal. Az az asszony, akiben ezek a diplomáciai ügyességek nincsenek meg teljes mértékben, gyűlöltel férjét engesztelhetetlen, epedhet a házi barátokért stb., de férjét azért nem fogja megcsalni soha ...

Parókáné ésnos asszonyka és körülbelül 30 éves, mely kor tudvalegőleg a legveszedelmesebb. Paróka ur pedig már 60 éves, mely kor tudvalegőleg már nem veszedelmés. De akadt Paróka ur ismerőse között, aki arra vállalkozott, hogy a kőrklönbségből származó kellemetlenséget az ébbon tökéletesen igaza volt a derék távirósul-gedig megkönnyíthette volna vele a munkáját, mert Paróka épp a kapu előtt állott és nem kellett volna a lakásba faradnia az asszonyhoz.

Egy napon az asszony a következő sürgönyt vette: „Este várak az ismért helyen. Lupi.”

A távirósulogának sejtelme sem lévén a sürgöny édes titkárol, egykedvűen ballagott Parókákak lakása felé. — Anyi tapintata azonban mégis volt, hogy a nök nevére szög sürgönyt nem adta át a férjeknek, mert az ember soha sem tudhatja, mi lesz az ilyen tapintatanságból és ebbon tökéletesen igaza volt a derék távirósul-gedig. Nem is adta át a sürgönyt Paróka urnak, pedig megkönnyíthette volna vele a munkáját, mert Paróka épp a kapu előtt állott és nem kellett volna a lakásba faradnia az asszonyhoz.

A kis menyecske möhó pillantással futotta át a sürgönyt, aztán izgatottan kérde a szögat: — Laita ont a férjem? — Igenis látott, de én nem akartam észrevenni.

— Pompás, ön valóban derek ember. Összmúlt már?

— Nem szoktam uzsonnálni nagyságos asszonyom, de ha muszáj, akkor mindjárt vacsora gyanaunt eszem.

— No lám, ez nagyon jó. — jegyezte meg a vendégzéroő hölgy, — üljön le, mindjárt hozok bort és pecsenyét.

A távirósulogja valész helyett nagyot esztentett a nyelvövel.

Miélőt azonban az uzsonnát felhálta volna, Parókáné atszaldal a szomszédasszonyhoz és nagy titokzatosan sugott neki valamit. (Vége köv.)

Irodalom.

Minék tartunk divatlapot? Hiszen a „Képes Csaldái Lapok”, „Nó a házbau” című mellékletei a divatlevek és divatképek, a divat minden mozaicatóról, minden újabb tüneményéről hírlésben értesítenek s azoknál közönlényei a magyar családok háztartásának gazdáltságának minden ágát szakszerűen tárgyalják. A „Képes Csaldái Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, félérre 3 frt, negyedére 1 frt 50 kr. s a kiadói által Budapest, nagy-körön-utca 20. sz. jelű helyhez az előfizetéseket legelőször rendszeren postai úton írtatálk, kivántra bárkinék, írnyen és bormentó szolgáló mutatóanyasználak. A legújabb (21. sz.) kötet kövözö változatos tartalommal jelent meg. „Míg világ”, regény. Folytatás. Nagyváralja Marató. — „Miert 20 Köttemény Lovai Mihálytól. — „A szeméveg.” (Folvasztatva a Természettudományi Társulat esélyén) Csapody Istvánól. Folytatás. — „Alkonyó.” Elbeszélés. Folytatás. Kosovitz Rezsőlől. — „Szerelmi dalok.” Köttemény Kőszögyi Gyóztól. — Az egész szöveg és a szövegírnyé. — „T-R.” Rath Arzónól. — „Idéi” a háború alatt: „Frangios Coppé” regény. Fordította Molnár Gyula. Folytatás. — Mindaufel: A hat tükre. Covagos Mezőstól. — Képeink. Irodalom és művészet. Nyári lovársenyek. (A Szent-Livándy) Hymaa. — Képek: Ez is hős? — Az ananuri zárdá. — Az agy vizgasza. — Regény-meléklet:

„Igaz szerelm.” Eredeti regény. Irta Miskolczy Henrik. (63-8) oldallal.

— **Divatlapjaink versenyének manapság összes szereplőit** új-sajakk; arzenyeké, aktuális rajzok és más, nem iradalmi fegyverek segítségével igyekszünk hódítani. A „Magyar Szemlé” úgyszólván az egyedüli kivétel, mely minden egyéb esztétik művelőre, tisztán csak szereplőim és kritikai tartalmának szívesen és gazdasággal vártunk hatni. Valóban érdemes tehát, hogy a alatt oly rendkívül elődjét az országban. Az igaz különben, hogy becsei, nagyzereál czikkét meliott az a „Magyar Szemlé” annyis, hogy oly sokféle szorozatato olvasmányt is, hogy minit érdekteszto hitetiip szinten kiegelelheti a legkieszebb igényeket is. Mutatványzamatok a „Magyar Szemlé”-ből bárkinék örömet ádák a lap kiadói hivatala (indulást, VI. két. 30-utca 14). A legösszetettebb ajánlunk a kitiíni lapok olvasónk figyelmébe.

— A **„Technológiai Lapok”** f. é. 15. ik száma megjelent a következö tartalommal: Dírr, Gehr és társa vezéscés kanzajik. — Az aluminium. (Folytatás.) Illes Aladáról. — Geometria közönlények bádogos számaira. (Folytatás.) Grünwald Istvánól. — Iparműzeumek, műszaki és iparos-óktatás. — Vegyes közönlények. — Találmányok leírásának kivonatá. — Engedélyezett szabaddalok. — Hirdetések. Előfizetési ára egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr., negyedére 1 frt 50 kr. Előfizethető Budapestben, VII. Rotteuheller-utca 12. száma alatt. Ajánlunk az érdeklődök figyelmébe.

Humor.

— A **törvényszéknel.** Biró: Ó! azzal van vándolva, hogy a felesége fejéhez egy vizes poharat ecapott, igaz-e az? — Vadlott: Igaz, de engedte meg biró ur, azt kérdeztem, hogy ismert-e a feleségemet? — Biró: Nem ismerem. — Vadlott: Mindjárt gondoltam. — Biró: Miert? — Vadlott: Miert ha ismerné, azt kérdezte volna tőlem, hogy mert sem vagram a fejéhez mindjárt a vizes kanesót is?

— **Fején találta.** Ócska ruhákat akarván eladni a diak, az utcáról bekiált egy házoló zsidót, ki az asztalon újságot látván hűteregen, kérdi a diakit: „Hűram, mi van az újságban?” — „Szomorú hír,” mondja a kópé diak, „Angliában minden zsidót és szamarat egy fára akasztanak.” — „De nagy szerencse, kedves hűr,” nevette a zsidó, „hogy mi nem lakunk Angolbanban.”

— **Gyóni a diak.** Kártyáztal-e? kérdi a gyóntótól. — „Igenis,” mondja bízsan a diak. — Hát boldobol-e, hogy az milyen időszétgates? — „De milyen,” mondja a diak, „kivált az az atközti kártyakezevel.”

— A **bajtársnak.** Pánsért kenyerált apjánál a diak, szörnyen panaszkodva leveleiben, hogy nincsen pénze; mire az apja azt írja: „Kedves fiám! Nyugon örülök, hogy egy pafásra akadok, aki velem egy bajban szenved mert — nekem sinés pénzem!”

Szerkesztői üzenetek.

— Főf. Jambrikovich Sándor plébános urunk Bevedek. A reklámsat zamokot postára teltük, a 29. szám kivételével, melyből feles számmal nem rendelkezzünk. — **Karintcsanak Budapest.** Az ígort kissé elkésztésem lett ugyan bevalva, de jobb későn, mint soha,” pedig dróron is szerethők volna ismételné jó kívánatainkat. Egyebkent szíves üdvözlöt.

A nap és éj hossza.		Piaci-árak.	
Aug.	A nap kel nyug-szik	A hold kel nyug-szik	Muraszombat, aug. 23.
			Buca uj 7.60 7.70
			Rozs uj 5.24 5.35
			Zab uj 5.50 5.60
			Hápdina ————
			Köles „ 5. — 5.30
24.	5. 7. 6.56	2.20 11 4	Bükköny ————
25.	5. 8. 6.54	3.42 11 53	Lóher ————
26.	5. 10. 6.52	4.48 regg.	Kukoriae, 6.20 6.50
27.	5. 12. 6.50	5.42 0.56	Lenmag ————
28.	5. 13. 6.48	6.27 2.12	Neumann Adolf.
29.	5. 15. 6.46	7. 0. 3.45	
30.	5. 16. 6.44	7.28 5. 1	

Vasuti menetrend.

Regedéből Spielfeldnek		Spielfeldről Regedébe	
indul reggel	4 óra 30 perczer és odáér 6 óra 14 perczer	indul reggel	7 óra 20 perczer és ideér 9 óra 12 perczer
délután	10 „ 25 „ „ 12 „ 40 „	délután	6 „ 03 „ „ 8 „ 33 „
délután	11 „ 15 „ „ 6 „ 03 „	este	6 „ 15 „ „ 8 „ 37 „

HIRDETÉSEK.

Kereset.

Egy bankintézet keres mindenütt egy-eket, törvényileg engedélyezett sorsje-nyek részletfizes melléti eladására. — Igen előnyös jutalék-feltételek.

Ajánlatok B. J. jezy alatt **Goldberger A. V.** hirdetési irodájhoz, *Budapest*, váci-utca 9 sz. írtendőnek.

(520. 6-2)